

• **BAN, T.: Ovčka Belka pri brivcu**

»Res mi je _____ in noge se mi zapletajo ob predolgo _____,« je pomislila Belka in nenudoma stopila do _____.

• **BAN, T.: Ovčka Belka na Oljki gori**

Ovčka _____ znova je pot pod noge _____... po poti hodi in _____, saj se ji že res _____, da pride na goro od koder videla bo vso _____.

• **BAN, T.: Ovčka Belka plete oblačila**

Prišla je do roba gozda. Ob veliki _____ je čepel zajec _____ in si zatiskal _____.

• **FRANKO, M.: Pujsek Rudi išče blato**

Na robu gozda je v starem _____ živila sova _____. Rudi je _____ po njenem _____.

• **KLENOVŠEK MUSIL, M.: Mala arhitektka**

V najinem mestu bova najhitrejša s _____. Z njimi lahko prideva _____!

• **KOKALJ, A.: Medvedek se uči voziti kolo**

Medvedku so se od sreče zasvetile oči. »Seveda!« je vzklidni in sedel za _____.

Očka ga je _____ vodil prek _____, trije prijatelji pa so mu veselo _____ čez ograjo.

• **KOKALJ, T.: Miška in veter**

Imela je hišico z _____ streho, rože na oknih in _____, obdan z belo _____. Nikoli ni bila žalostna, zato si je rada _____.

• **KOKALJ, T.: Miška in kamenček**

V beli sobici je spala _____. Bila je majhna kot _____ in lepa kot _____.

• **KOVIČ, K.: Banane**

Zdaj zabojev cela _____ izpod _____ priteka,
Naložijo jih na _____, na velike _____
In kolona se odmaje v _____ in _____ kraje.

• **KRALJIČ, H.: Muca Mija in novoletno darilo**

Miji je predlog všeč. Zasmejita se. Odhitita _____, se _____ po _____ in delata _____, dokler _____ ni narejen.

• **KRALJIČ, H.: Moj očka**

Moj očka je _____. Še več kot to: je _____.
Vedno, ko si brije _____, se igrava _____.

• **C KRALJIČ, H.: Moja mama**

Moja mama je _____. Še več kot to: je _____.
Kadar grmi, me _____, pravljico prebere _____.

• **KRALJIČ, H.: Snežinke**

Z očkom sva naredila novo _____. Vanjo sva natresla _____, _____, _____, _____, prišla sta _____ in _____ ...

• **KREBELJ, P.: Ko pade noč**

Večina živali mirno _____, le muha skozi noč _____.

Luna se pomakne _____ na nebo, kjer z zvezdami ustvarja skupno _____.

• **KREMPL, U.: Drugačen škrat**

Njegov korak je bil daleč _____, njegov smeh pa je med hišami _____ kot veselo _____.

• **KREMPL, U.: Žabje počitnice**

Meta je skočila _____, v kovček zložila _____, _____, _____ in _____, sedla na motor in se odpeljala.

• **KREMPL, U.: Prvi april**

Po oknu je _____: »Sraka _____ tukaj. V potoku plava tvoja _____. Pohiti, da je ne odnese.«

• **MORETI, L.: Ena pasja**

A nista dolgo sedela _____ rok. Hitro sta se lotila _____ nove hiške _____.

Postavila sta jo pod _____, shrambo pa sta do vrha napolnila z najrazličnejšimi _____.

• **NOLA, M.: Ko odrastem, bom otrok**

Ali pa celo učitelj, ki vse nahrani z _____. Čisto vse je res _____:

Pred menoj je vse _____, kar postanem, bo _____ !

• **OBLAK, M.: Tinkin pisani dan**

Kako lepo!! _____ so mi padle na _____.

• **PEKLAR, A.: Luna in jaz**

Počasi se luna prebuja. _____, odpri oči! Čoln že čaka!

Na dolg in skrivnosten _____ bova šli.

• **PODGORŠEK , M.: Medo reši vsako zmedo**

Jaka in Medo sta velika _____. Kadar Jaku ne gre, mu Medo _____ črko v _____ poje.

• **PODGORŠEK , M.: Moja sestra Žana**

Mojo sestro Žano včasih kaj _____. Takrat je _____, zato _____ dobi.

• **PODGORŠEK, M.: Kdo je pojedel čokolado?**

Mihec jo je vzel v _____. Mačka _____ se je hitro spravila na ostanke čokoladnih sledi _____ njegovih ust. Mihec se je _____ in _____, kajti Mikine brčice so ga pošteno _____ pod nosom.

• **PRAVLJICA O DRAVI**

Tako so naši predniki dobili njuno _____ in ga začeli _____.

Od takrat tudi iz naših _____ diši po slastnem svežem _____.

• **ŠTIRJE GODCI**

Ko so prenehali gosti, je izza razvalin stopil star _____. Zahvalil se jim je za _____, vsakemu dal _____ vejico in rekел: »Te vejice podarite svojim _____.«